

שרי האוצר החדש טעם בפעם הראשונה בחייו קוניאק – אך מה הוא עשה ב־2 בלילה? עם שרה דורון?

■ בעת השקת הכנסות ב־ טקס חילופי הגברי במשרד האוצר, נטל שרי האוצר החדש, מושה ניסים, כוסית משיקה עם כוסיתו של יצחק מודעי והחזיקה בידו

הנאמנה מזה שנים של יצחק מודעי, נראתה מדוכדכת למדי בעת חילופי השרים במשרד האוצר. תבואו לבקר, הפצירה בהתרגשות בעיתונאים, שמילאו את הלישכה ואחרי כך הוסיפה:

בן־הביל"ויים הוותיק, ובמרכז הליברלי כל חברות או קירבת־ מישפחה מבוקשת ביותר. סבו של החתן היה האגרונום של אנשי העליה הראשונה, וכשי הגיע לגיל מופלג זכה בתואר "זקן הביל"ויים".

■ ממש בעת שאישררה ה־ ממשלה בישיבה קצרה את מ־ נגיד מחדש של עדי אמוראי כסגן שרי האוצר, התבשר הסגן החדש־ישן כי הוא סבא. בתו הרב ילדה בן בכור, באותן השעות שבהן הוא נאלץ לשהות בכנסת.

משיצא מהחדר, ניסה להתברך ופנה לעיתונאים: "נו, מה את אור מרת? מה מודעי אמר?" מודעי בכלל ישן רוב הזמן? לא איחרה התשובה לבוא. מודעי נראה מופתע מהמידע העדכני על מה שהתרחש מאחורי דלתים סגורות, אך ענה בצחלה: "נכון, באמת ישנתי".

■ את העיתונאים שנצמדו ביאוש אל הדלת שמאחוריה התוכחו כאריכות 12 המופלאים של הטיבת־הליברלים על ה־ פיתרונות למשבר־מודעי, הציל חררה־הנחיות, וכך ניתו היה לקי

בל הרלפות על הנעשה בפנים. ■ הסנדרלר הולך יחף? לעי־ תים הבשלת נותר רעב: כך קו־ רה בימים אלה לבשלן הידוע שאול עברון. האיש, שהוא גם עיתונאי, מצליח בדיאטת־מחץ, המתנורת לחלוטין מפחממות. עד כה הצליח להפחית שיבועה קילוגרמים מישקלו, ועוד היר נטויה.

■ דפנה כנר, חציו של הווג המפורסם ביותר במדינה, הפחיתה במהלך השבועות האחר־ רוניים, שבהם דווח על תביעת־ הגירושים שלה נגד דן, כמה

יצחק מודעי בהופעתו הראשונה הפומבית כשר־המיש־ פטים, נאם לפני חברי המידרשה הליב־ רלית. לפני הנאום, שרבים חיכו לו, נערכה ארוחת־צהריים. אף על פי שפתח לאחרונה במיבצע־דיאטה והצליח להשיל ארבעה קילוגרמים ממישקלו, לא עמד מודעי בפיתוי ואף ביקש תוספות לארוחה. מאחוריו: יצחק נגר, העסקן הליברלי, ועוד משה רוס.

שרית גרינברג אחותה של חברת־הכנסת גאולה מו הבוטה והנרגש של מודעי. גרינברג – בחליפת תכלת־לבן ושרשרת לבנה – לא הצליחה לעצור את ריגשותיה. ביחוד בחלקים החריפים יותר של הנאום, שכלל ביטויים כגון "רמיה" ו"מעשה נבלה", על הנסיבות שהביאו לפרישתו של מודעי ממישרד האוצר.

שעה ארוכה. למראה המבטים התמהים הסביר: "מעולם לא שי־ תיתי שתיה חריפה. לגימה אחת תשפיע עליי כהוגן!" השיב לו מודעי: "ובשעות הקרובות, שב־ הן אני מעביר לך את עיקרי ה־ דברים, אסור לך שלא להיות מ־ רוכז".

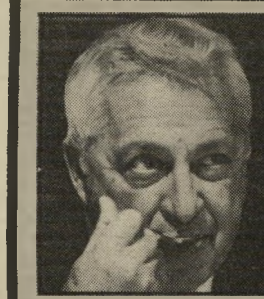
■ יהודית בהן, מזכירתו

■ בעת הדיון בכנסת על חילופיהם של השרים יצחק מודעי ומושה ניסים, סבב חברת־הכנסת פינחס גולד־ שמיין גאה כטווס במיזנון ה־ כמעט־ריק. עוד לפני שהספיקו לשאול אותו מדוע אינו במליאה בשעותיו הקשות של מודעי, ירדו הטוב, ירה: "הוציאו אותי החוצה! היושבראש קרא אותי לסדר על התנהגותי, ולבסוף ה־ ציא אותי!" כל זה בנימת גאווה בלתי־מוסרת.

■ מי שעבר ברחוב איבך גבירול בתל־אביב בשעת־לילה מאוחרת, או שעת־בוקר מוקד־ דמת, בלילה שבין השבת לרא־ שון, נדהם לראות שתי רמויות ממתניות בתחנת־האוטובוסים ה־ סמוכה. מי שהתקרב לתחנה היה מוזה את חברת־הכנסת שורה דורון ושרי האוצר החדש מושה ניסים. השניים לא המתינו ל־ אוטובוס ב־2 כבוקר, אלא לנהגו של ניסים, שבושש להגיע.

■ גיבור השבועות האחר־ נים, יצחק מודעי, נראה מתוח מאוד במוצאי־השבת של השבוע שעבר, כשיא המשבר, עת ישב עם חבריו לחטיבה וניסה להגיע למוצא. במשך רוב הדיון הוא נשען על הכיסא וכיסה פניו ב־ כפות ידיו. שתיקותיו אף עוררו את החשד, כי הוא ישן במשך פרקים מאלפים מהלילה הארוך.

אברהם שפירא ח"כ אגודת־ישראל, שלקח על עצמו את עבודת התיווך בין הליכוד והמ־ ערך במשבר־מודעי, ניהל בשיא המשבר שיחה ארוכה עם השר עזר וייצמן. לשפירא היתה עבודה רבה בריצה בין הצדדים הניצים. רק בסוף התברר כי שפירא נפל קורבן למתיחה אכזרית: כל פרטי ההסדר סוכמו בין ראשי הליכוד והמערך – עוד לפני שהוא נקרא לתווך.

תעלומת השבוע

● ביום הרביעי, בשעת צה־ ריים, התרוקן מיזנון־הכנסת מיושבי בבת־אחת. הכל נכנסו למליאה, כדי להאזין לדבריו של ראש־הממשלה על נסיבות החילופין במישרד־האוצר ול־ אשר באצבעותיהם את הצעד החריג. השולחנות במיזנון, מ־ קושטים בפרחים לכבוד חגי־הפסח הקרב, נותרו מיותרים. כולם מלבד שולחן אחד. מצידו האחד של השולחן הסב השר אריאל שרון. כש־ הבעתו מדושנת־עונג, אליו עלו לרגל מושלחות של עיתו־ נאים, מקורבים וסתם גרופים. שרון לא נראה מוטרד כלל וכלל מבידודו המזהרת במיזנון. אף אחד לא העז לבקשו להיכנס למליאה, או לפחות לתהות מדוע דווקא כעת בחר לשבת במיזנון. שהוא אינו נמנה עם יושבי התדירים. הרי שרון מנפנף בכך שהוא היה מאבות ההסכם שהציל את קיומה של הממשלה, וגרם לחילופי־הגברי במישרד־האוצר. בלישכת ראש־הממשלה אומנם פחות מהללים את תרומתו של שרון להסכם, וטוענים שהוא בחר להתכבד בעונה המוכנה כבר. שרון מצידו מת־ עקש שהוא היה פעיל בהשגת ההסכם, ואילו ה־פעילים הקבועים – מושה שחל, למשל – נדחקו הפעם לקרן־זווית. אם כן, מדוע שיוח בנינוחות מופגנת במיזנון חסר האוכל והשתיה (מפאת הפסח), ולא נכנס למליאה כדי לברך על ש־עמל? האם ביקש בכך למחות על פסילתו על־ידי המערך לתפקיד שרי האוצר? או שביקש להוכיח בפעם נוספת שהוא יכול להרשות לעצמו לנהוג כאשר יחפוץ?